

BABITS MIHÁLY

Karácsonyi ének

*Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.*

*Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?*

*Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...*

*Becsések láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük hogy "megszületett"!*

*Szeress hát minket ts, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.*

**Kellemes karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt!**

Akikért a harang szól...

A harangszó a híreket vitte, a lélekharang szerettünk eltávozását tudatta a falu lakóival. Kónyban is régi idők hagyománya, melyet tiszteletben tartunk és megőrizzük. Szóltassuk meg a lélekharangot mindenkiért!

Önkormányzatunk polgármestere, Aller Imre és alpolgármestere, Szalánczy Zsolt gyűjtést kezdeményeznek egy mindenkiért megszólaló harang elkészítésére, melyet a temetői kápolna tornyában kívánunk elhelyezni.

A 2015 évi képviselői keretüket erre a célra ajánlják fel és kéri Kóny község lakosait, amennyiben egyetértenek a kezdeményezéssel támogassák azt.

Hozzájárulásukat e nemes célhoz a Pannon Takarékbank Zrt. Kónyi Kirendeltségénél vezetett alábbi számlaszámon tehetik meg:

59200161-11076986

„Adomány a harangért”

Köszönjük!

A Magyar Önkormányzatok Szövetsége 2015. november 18-án ünnepelte az önkormányzati rendszer megalakulásának 25. évfordulóját a Gödöllői Királyi Kastélyban. Ez alkalmából az eseményhez méltó rendezvény keretében köszönték meg a huszonöt éve polgármesteri tisztséget betöltő településvezetők munkáját.

Településünk polgármestere Aller Imre tevékenysége elismeréséül dr. Gémesi Györgytől Gödöllő város polgármestere-től, a MÖSZ elnökétől a „Magyar önkormányzatokért” emlékérmeket vehette át, 168 polgármesterrel együtt, települése közössége érdekében végzett munkájáért.

„AZ ÉLETET MÁR MEGJÁRTAM”

(Arany János: Epilógus)

A szeretet tartja életben

látogatóban a 100 éves Kovács Sándorné Gizi néninél

Községünk legidősebb lakója Kovács Sándorné Gizi néni idén márciusban ünnepelte 100. születésnapját. Az idősek napi rendezvényen egy sajnálatos baleset miatt nem tudott részt venni, ezért lányánál, Csonka Istvánnénál látogattuk meg

Kovács Sándorné 1915. március 30-án született Bányaszováton. Az idei 100 éves születésnapján csak a szűkebb család vett részt, de így is hatvanan ünnepelték a ritka jubileumot. Ez a nagy szám nem is csoda, hiszen Gizi néni hat gyermeket nevelt föl, tizenhárom unokája, tizennyolc dédunokája és öt ükunokája született.

Volt tánc, zene, finom ételek, minden – meséli nekiünk lelkesen az ünnepelt. – A fiataloknak igen jókedve volt, és mindenkinek volt egy jó szava hozzám. Ennyi idős fejjel még én is táncoltam, úgyhogy igen jól éreztem magam a századik születésnapomon, de mindenki más is nagyon jól mulatott.

Az élménybeszámoló után életéről kérdeztük Kovács Sándornét, aki erről is szívesen mesélt:

Bágyogi öreganyám Farkas Simonné nevelt föl engemet, mert édesapám meghalt az első világháborúban. Mikor annyi idős voltam, hogy már tudtam dolgozni, szolgálni mentem. Legelőször 12 évesen Kókai Mártonnak voltam a dajkája. Akkor épülték az új házat, az egyik család a régi házban volt, a másik az újban, a kisgyerekekre pedig én vigyáztam.

Aztán 15 évesen Pestre került, akkor már a nővére is ott dolgozott, ő szerezte be szolgálni egy zenetanárhoz.

Voltam szobaleány, voltam szakácsné, én ugyanis mindenhez érttem. Dolgoztam egy zenetanárnál és egy zsidó kereskedőcsaládnál, mindegyik helyen igen jó dolgom volt, nagyon megbecsültek.

Nagyon szerették ott a mamát – veszi át a szót fia, Kovács Sándor – még üdülni is magukkal vitték. Ott jómódban élt, sok mindent tanult, mert nagyon szeretett olvasni. Még színházba is elvitték magukkal. Nagyon helyes leány volt, szereztek neki egy jó partit is, de ő itthon összetalálkozott az „Elek” Sanyival, és vele házasodott össze 1939 februárjában.

Akkor hazajöttem Kónyba, fönt a Nö-mös-tagon volt a Rohlingnek a tanyája, ott volt a mustohám kocsis, meg az édesanyám, az egész családdal ott szolgált. A mustohám mindenféle fogatos munkát végzett, az rendezkedett ott a tanyán. Volt mindenféle állat, azokat gondoztuk.

A háború alatt férjét, Kovács Sándort négyszer vezényelték be, mert géppuskás egységek kiképzője lett. Végül aztán kikerült Oroszországba. Ekkor már két gyermekük megszületett, és sorban jött utána a többi. Gizi néni a hat gyereket nevelte otthon, de be volt íratva a termelőszövetkezetbe is, innen ment nyugdíjba.

A gyerek olyan, hogy belemegy mindenbe, ha engedik. Amikor a Sírtoháza belementek, tek-nőben, és beleborultak, akkor egy sár lett a ruhájuk. Ilyenkor jól kikaptak. A ruhákat akkor még kézzel kellett mosni, és a szappant is magunk főztük. El voltak téve mindenféle zsirok, bélzsír, ilyesmi, abba lúgkövet öntöttünk, és addig főztük, amíg jó sűrű lett. Igen jó szap-

panokat tudtam főzni, tiszták is voltak a gyerekek.

Aztán jönnek szépen sorban az elmúlt majdnem 101 év emlékei.

Ahol tízen ettek egyszerre, mert a nagyszülők is velünk voltak, ott meg lehetett nézni, egyszerre mennyit kellett föltálatni. Mert a gyerekek mindig jóevők voltak. Diót, szőlőt, ilyesmit mindig termeltünk, mert nagy kert volt. A sütőtök is isteni volt a kemencében megsütve. A kenyérsütés az megint nagy dolog volt annyi személynek, teli volt a kemence, hatot sütöttem egyszerre.

Mire hazaértünk iskolából – folytatja az emlékezést leánya Varga Mártonné – addigra már finom illatok voltak, megsült a langalló, a lángos.

Ez mind nyitott konyhában készült – meséli fia Kovács Sándor – de ott sohasem a kémény felé ment a füst, hanem az ajtónak. Aztán mikor már nagyobbacsák voltunk, mindig azt mondtuk: szegény anyunak biztos tüdőrákja lesz, mennyi füstöt kell neki nyelni. De nem lett neki, olyan egészséges, mint a makk. Életében még csak lázas sem volt.

A lassan 101 éves asszony már negyedik télen lakik lányánál Csonka Istvánnénál. Olvasni már megromlott látása miatt nem tud, de a tévét és a rádiót szívesen hallgatja. Sajnos az utcára már nem tud kimenni, pedig tavaly még söpörte a teraszt és a havat hányta.

Még ma is meg tudjuk nevetetni – mondja Csonka Istvánné mosolyogva – olyan szeretetben él, hogy szerintem ez tartja életben és ilyen jó egészségben. A doktornő is néha kijön megvizsgálni, az is azt mondja, ilyen nagyon kevés van manapság a világban, ez a nagy családi szeretet, összetartás. Biztosan ez tartja életben.

Mi mást is kívánhatnánk? További jó egészségben és boldog családi körben eltöltött éveket!

Csikai Gábor

Idősek napja

Kóny Község Önkormányzata 2015. november 6-án tartotta meg immár évek óta hagyományos idősek napi rendezvényét, ahol minden esztendőben a község hatvan év feletti lakosait köszöntik.

A rendezvény *Aller Imre* polgármester köszöntőjével indult, aki hangsúlyozta mennyire fontos az idősek tisztelete és megbecsülése. „Hiszen úgy van rendjén, hogy a sűrű, másokért vállalt, munkával töltött időt az élet, az erőfeszítések csöndes beteljesülése kövesse. Végső soron: életünk értelmének megvilágosodása, egyfajta életbölcsség megérlelése.” A polgármester szavai szerint ehhez a fiatalok hálájára van szükség, és ennek fontos eszköze például ez a rendezvény. Majd így folytatta: „Szerintem az elismerés legszebb módja az, ha megteremtjük a lehetőségét, hogy az előttünk járó generáció az élete alkonyát napfényben élhesse.” Fontos feladata ez a családoknak, a társadalomnak és ezen keresztül a helyi önkormányzatnak is.

„Mindent meg kell tennünk azért, hogy érezzék, fontos részei településünknek, és nem hagyjuk magukra Önöket. Ezért működtetjük szociális szolgáltatásainkat: családsegítést, házi segítségnyújtást, étkeztetést, idősek nappali ellátását. Az elmúlt napokban a pályázati támogatással vásárolt kisbusz szintén az idősek szolgálatába állt. Az önkormányzati hivatal dolgozói pedig minden segítséget megadnak hivatalos ügyeik intézéséhez. Támogatjuk a helyi nyugdíjasklubot. Rendezvényeinken mindig gondolunk az idősebb korosztály igényeire.”

Aller Imre a beszéd végén további jó egészséget és családjuk körében eltöltött derűs napot kívánt az ünnepelteknek.

A beszédet követően a helyi *Piros Rózsa Nyugdíjasklub kórusa* kónyi nótacsokorral szórakoztatta a jelenlévő kortársakat. Ezután került sor a falu legidősebb lakosainak köszöntésére. Az ajándékok mellett nagy tapsot és szeretetet kapott az 1915-ös születésű *Kovács Sándorné*, aki a rendezvényen nem tudott részt venni, de a vele készült beszélgetést lapunkban olvashatják. Ugyanilyen tisztelettel ünnepelték az 1919-ben született *Bojnár Sándort* is, akit meg is szólaltattunk:

„Igen tetszett ez a rendezvény, nagyon finomul eltelet. A klubosok és az operettesek nagyon jók voltak, én is énekeltem velük, még felül is énekeltem őket. Nagyon szeretek énekelni, táncolni is, minden nótát ismerek. Valahogy még most is elmozgatom magam, de azért már nem megy úgy, mint azelőtt. A verbunkot is el tudnám járni még mindig, de a lábaim már nem engedik.”

Mindennapjairól is megkérdeztük községünk legidősebb férfit.

„A kályhába még mindig én gyűjtök be, a fát is én viszem be. Az ablakokat is minden nap letörölgetem, összesöprök, a leveleket is összetakarítom, teszke-veszek a ház körül. Mindig szerettem a rendet magam körül.”

Arra is kíváncsiak voltunk, mit üzenne a mai fiataloknak:

„Azt, hogy ők is érik meg a száz évet, még énnálam is följebb éljenek. Éljenek békességben, egészségben, legyenek türelmesek” (*Sanyi bácsi* küzdelmes életéről többet is olvashatnak a *Szemelvények Kóny múltjából II.* című kötet lapjain, mely továbbra is megvásárolható!)

A műsor a Könyből elszármazott *dr. Boros István* szavalatával folytatódott, aki *József Attila A Dunánál* című költeményével köszöntötte a megjelenteket. Ezt követően szórakoztató programok vették kezdetüket. Elsőként *Takács Zoltán*, a Győri Nemzeti Színház magánénekes lépett színpadra, s népszerű slágerekkel szórakoztatta a közönséget, majd pedig a *Baráti Dal-Szín-Ház* társulata következett. Operett-műsorukkal osztatlan sikert arattak. A közönség állva tapsolta meg a produkciót, és többször is visszahívta a művészeket.

Nagy Ambrusné a *Piros Rózsa Nyugdíjas Klub* tagja mondta el véleményét a

rendezvényről: „Mindegyik operett-énekes tetszett. A polgármester úr köszöntője is nagyon szép volt, mert szívhez szólt, hozzánk, az öregekhez. Nagyon örülünk neki, hogy ezt minden évben megrendezik. Örültünk a műsornak, nagyon finom volt az étel, az ital, a kiszolgálás. Nagyon köszönjük minden szervezőnek a rendezvényt!”

Az időseket ezután az önkormányzat látta vendégül vacsorára, majd pedig *Horváth Dénes* dallamaira mulathattak. A rendezvény idén is nagy sikert aratott, és természetesen a hagyomány jövőre is folytatódik.

Csikai Gábor

Adventi, karácsonyi szokások a régi Könyben

Advent idején, esténként szokás volt a „csördítés”, azaz az ostorral való durrogatás. A legények előre készültek erre az eseményre. Tulajdonképpen verseny is zajlott, hogy melyiküknek szól nagyobbat az ostora. Szenteste, éjféle mise után volt a tetőpont, akkor durrant, csördült leghangosabban a legtöbb ostor.

Adventkor volt szokás a „Szent Család szállást keres”. Kb. 10 család összefogása révén zajlott ez a „szomszédolás”. Esténként – hogy mikor, kihez, megbeszélés alapján döntöttek el – együtt érkeztek a fogadó családhoz. Bekopogtak, és a következőt kérdezték:

- A Szent Család szállást keres, befogadják-e?
- Gyűjjenek beljebb – hangzott a válasz.

Szépen leterített, feldíszített asztal várta az érkezőket. Leültek, és az előimádkozó asszony vezetésével imádkoztak, énekeltek, készültek a Karácsonyra. A családokból az asszonyok és egy-egy gyermek vett részt a szálláskeresésen.

* * *

Szenteste délutánján a gyerekek köszönteni mentek. Kaptunk egy tarisznyát a nyakunkba, úgy mentünk, elsősorban rokonokhoz, ismerősökhöz. /Rokon gyerekek,

barátok, barátnők együtt./ Megálltunk az ajtó előtt és énekelni kezdtünk:

*Zeng az ének betlehemnek pusztáján,
Nagy az öröm a pásztorok tanyáján,
Szól a duda, a furulya, pásztorsíp,
Nem volt soha még a pásztor ilyen víg.*

*Bárányt hoztunk az Isten bárányának,
Ajándékot a kised Jézuskának,
Hogy nyissa meg a kegyelem forrását,
Adja reánk égből hozott áldását.*

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

A háziak kijöttek, almát, diót, szaloncukrot – ha volt-raktak a tarisznyába.

* * *

24-én estefele – mielőtt megjött a Jézuska – a házigazda a szobában lévő asztal alá tett egy putrács – azaz egy kis köteg – szénát és abrakos ládába zabot a kis Jézus szamarának.

Amikor megjöttek éjféle miséről, akkor vitték ki.

Enzsöl Imréné Aller Piroška

Vakációsirató és ovinyitogató

(képriport)

Kóny Község Önkormányzata a Tündér-tavi óvodával, a Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola és AMI-val, valamint az IKSZT- Faluházzal közösen idén is megszervezte a hagyományos vakációsirató és ovinyitogató rendezvényét.

Fotók: Nagy Flóra és Csikai Gábor.
Összeállította: Csikai Gábor

Az iskola és az óvoda szülői munkaközösségei a helyszínen elkészített finom ételekkel – lecsóval, gulyáslevesrel, makarónival – várták a gyermekeket.

A gyerekek sokféle játékot, sporteszközt próbálhattak ki.

A Dimenzió TSE zumbaoktatója megmozgatta a kicsiket.

Illés Zoltán népszerű gyermekdalokkal szórakoztatta a közönséget...

...akik maguk is kipróbálhatták előadói képességeiket.

Az óvó nénik és a dadusok frissítővel, hűs limonádéval várták a nagy melegben a sok játéktól megszomjazót.

Természetesen nem maradhatott el a hagyományos tábortűzgyújtás, és a szalonnasütés sem.

A gyerekek még a reflektor fényénél is kihasználták a nyári vakáció utolsó napjainak egyikét, és késő estig játszottak.

A rendezvényt és a nyarat tinidiszkó zárta. Jövőre találkozunk mindenkivel ugyanitt!

„A vidék forradalma”

Nemzeti ünnep Kónyban
az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóján

„Nincs még olyan nap a történelem kezdeté óta, amely világosabban mutatta volna, hogy az ember szabadságvágya örök és elpusztíthatatlan, bármekkora is a siker ellen ható túlerő...” (John F. Kennedy, az Amerikai Egyesült Államok elnöke.)

A fenti idézet is annak bizonyítéka, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc olyan rendkívüli esemény volt, mellyel Magyarország kitörölhetetlenül bekerült a 20. század világtörténelmébe. Az 56-os szabadságharcosok olyan eseménysorozatot indítottak útjára, mely végül elvezetett 1989-hez és a szovjet csatlósállami rendszer összeomlásához. A rendszerváltás óta méltán számít legfontosabb nemzeti ünnepeink közé október 23.

Éppen ezért amióta csak lehetséges, községünkben is minden évben megemlékezünk a forradalom és szabadságharc évfordulójáról. Az ünnepségre idén is hagyományos módon az IKSZT-Faluházban került sor, ahol művészeti csoportjaink és iskolánk tanulói a történelmi eseményekkel foglalkozó irodalmi és zenei alkotások sorával idézték meg a hősök emlékét. A rendezvényen elsőként a Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola énekkara lépett föl Varga Pálma karnagy vezetésével. Ezt követően Szalánczy Zsolt, községünk alpolgármestere köszöntötte a megjelenteket, majd átadta a szót az ünnepség vendégének, Szalay Balázs középiskolai tanárnak, a csornai és rábaközi 56-os események neves kutatójának.

A Rábaközi Helytörténészek Egyesületének vezetője kiselőadásában elmondta: bár legtöbbet a budapesti eseményekkel foglalkoztak és túlnyomórészt ezekről szól az ünnep is, 1956 sokkal inkább a vidék forradalma volt, mint a fővárosé. „Az egyes községekben történt események kutatása és lejegyzése nagyon fontos volna. Mindezt addig kellene megtenni, míg a hiteles tanúk még életben vannak.” A kónyi forradalmi történések is kiválóan bizonyítják ezt a szükségsze-

rűséget; bár elszórt részleteket tudunk az akkori eseményekről (pl. Boros István a csornai Hunyadi János Gimnázium tanulója, elszavalta a Nemzeti dalt, vagy hogy a középületekről eltávolították az

önkéntyuralmi jelképeket), de a részletes és árnyalt kép kialakításával még adósak vagyunk. Bízunk benne, hogy az érdekesítő előadás felkeltette valakiben az érdeklődést az akkori helyi történések

iránt, és azok hamarosan felderítésre kerülnek.

Erre talán reményt ad, hogy sok fiatal is részt vett az ünnepélyen. A forradalom és szabadságharc eseményeit ugyanis az előadás után az iskola 8. osztályos tanulói idézték fel. A műsor zárásaként pedig hagyományos módon az idén 55 éves *Erkel Ferenc énekkar* lépett fel *Veér György karnagy* vezetésével.

A hangulatos és színvonalas műsorral méltóképpen tisztelegtünk az 56-os forradalom és szabadságharc emléke előtt. A fellépők és a megjelentek ezzel együtt tettek hitet a legfontosabb emberi értékek, a szabadság és az egyenlőség mellett, melyektől semmilyen, magát öröknek gondoló hatalom nem tudja megfosztani az embert.

Csikai Gábor

Faluházi esték

Vendégünk volt R. Kárpáti Péter

Idén már negyedik évadához érkezett a Faluházi esték rendezvénysorozat. A programokat – mivel rendszeresen országosan ismert, sokak által szeretett embereket (Moldova György, Nagy Balázs vagy Lőrincz L. László) láttunk vendégül – hamar megkedvelték a falubeliek, így nem volt kérdés, hogy idén folytatjuk az estéket.

Az idei sorozat első fellépője R. Kárpáti Péter, az ismert színművész volt. A *Barátok közt* című tévésorozat egykori sztárja most egy sokkal komolyabb témakörben tartott filmvetítéssel egybekötött előadást. Az „Élet az élet után” című előadásában R. Kárpáti bemutatta nemrégiben forgatott dokumentumfilm-sorozatának első két epizódját, melyekben olyan emberekkel beszélgetett, akik átestek már halálközeli élményeken. Az epizódok között pedig megosztotta hallgató-

ságával a filmforgatás közben szerzett személyes élményeit, és a témakörben kialakult véleményét.

Annak ellenére, hogy az előadás témája igen komoly tabukat feszegetett és bizonyára sokakban nehéz, fájdalmas élményeket idézett föl, a helyiek szép számmal jelentek meg a rendezvényen, és érdeklődéssel követték a nem mindennapi történeteket. Az előadás végén többen személyes élményeiket is megosztották a színművésszel, aki szívesen válaszolt a felmerülő kérdésekre.

A rendezvénysorozatnak természetesen még nincs vége, újabb népszerű szereplők felbukkanására lehet számítani. A Faluházi estékre továbbra is szeretettel várjuk az érdeklődő falubelieket.

Cs. G. IKSZT munkatárs

Karácsonyvárás

Így készülnek intézményeink

TÓTH ZSUZSANNA a Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola és AMI igazgatója

Adventben vagyunk, a karácsony előtti 4 hét a várakozás, az elcsendesedés, a készülődés időszaka. Az iskolában mi is igyekezünk a tanulóinkat ráhangolni a közelgő ünnepre. Az alsó és felső tagozat épületében elhelyezett adventi koszorú

figyelmünket a karácsonyi készülődésre irányítja. A gyertyagyújtás pillanatait karácsonyi énekek és versek teszik még emlékezetesebbé. Hagyományos programjaink sorát a karácsonyi játszóházzal folytatjuk, ahol ajándékot készíthetnek tanulóink pedagógusaik irányításával. Az együtt végzett munka újabb alkalmat teremt a közös beszélgetésekre, az alkotás örömeire. Ezt követi a Karácsony –kupa, amely 4 csapat labdarúgó tornája. A karácsonyvárás záró programja a karácsonyi műsor, amelyen az 5. osztályosok meghitt jelenete és az iskolai énekhar hangulatos dalsokra végképp megalapozza az ünnep valódi jelentését:

„Ha szívedben elég a szeretet

Minden áldott nap karácsony lehet!”

Marion Schoberlein

TUBA CSILLA a Tündér-tavi óvoda vezetője

A karácsonyi készülődést az adventi játszóházzal kezdjük. Ezen a hétköznap délutánon szülőkkel és testvérekkel együtt karácsonyi dekorációkat készítenek a gyermekek. A karácsonyvárás fontos része az adventi koszorú elkészítése, a hétfőnkénti közös gyertyagyújtás, ének-

lés. Az adventi időszakban minden csoportban karácsonyi hangulat uralkodik. Halk zene szól, gyertyát gyújtunk, karácsonyi énekeket, verseket tanulnak a gyerekek, az apró kezek nyomán készülnek a kis papír fenyők, angyalok, szalvétatartók. A mesék témái a karácsonyvárás, a készülődés, az ünnep maga. Minden csoportban készül adventi naptár, minden zsákocskára rejteget egy-egy jelet. A gyermekek izgatottan várják minden nap, kinek a jelét húzzák ki, ki kaphat aznap ajándékot. Mire kiürülnek a zsákocskák eljön a karácsonyi ünnepségek napja. Az adventi időszak fontos eseménye a Mikulás érkezése. A gyermekek énekekkel, versekkel, rajzokkal készülnek a Mikulást köszönteni, az óvónők bábelőadást tartanak a gyermekeknek. December 13-án minden gyerek „luca-búzat” ültet, a középsősök pedig lucázni mennek, őrizve a néphagyományt. A karácsonyi ünnepségre a nagyok betlehemes jelenetet tanulnak. Az óvodai ünnepségünkön meghitt hangulatot varázsol betlehemes játékok, a kisebbek éneklése, verselése. Arra törekszünk, hogy szép élményeket nyújtsunk a gyermekeknek, de ne vegyük el a családtól a karácsony varázsát, hiszen a karácsony elsősorban a család ünnepe.

ALLERNÉ KISS EDINA a Szociális és Gyermejkölési Alapszolgáltatási Központ vezetője

Intézményünk több módon is készül az előttünk álló ünnepre. Idén is meghirdettük tartós élelmiszergyűjtő akciót, ahol a felajánlások rászoruló, nehéz helyzetben lévő családokhoz kerülnek.

Névtelenséget kérő adományozók felajánlásait rászoruló gyermekes családokhoz juttatjuk el szebbé téve ünnepüket. A családi napközikbe természetesen az idén is megérkezett a Mikulás, és egy kis ajándékkal megleptük a gyerekeket. Intézményeinkben idén is megünnepeljük a karácsonyt, az Idősek Napközi Otthonában karácsonyfát állítunk, valamint dolgozóinknak is tartunk karácsonyi ünnepséget. A Családi Napközikben azonban nincsenek karácsonyfák, mert a kicsiktől nem akarjuk elvenni azt az élményt, hogy az igazi karácsonyt otthon élhessék át. Az ünneplés természetesen nem marad el, és a karácsonyi hangulatot igyekszünk megteremteni a gyermekek számára.

És így várják a karácsonyt Ők...

CZAKÓ GÉZÁNÉ

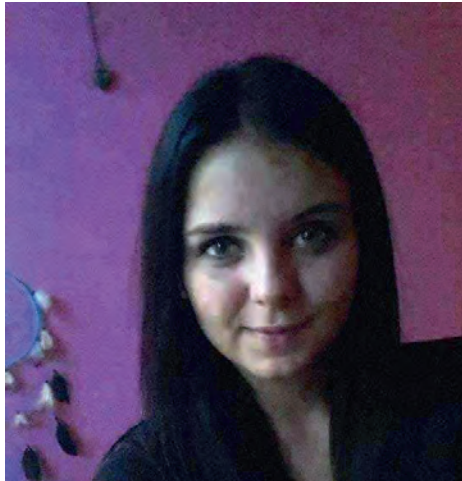
Az ünnepi készülődés mindig diópuccolással kezdődik. Ebből utána mindig

sütünk egy kis süteményt. Szenteste napján elkészítjük a karácsonyfát. Mikor ez elkészült, elmegyünk templomba, és mikor onnan megjövünk, akkor jön meg a Jézuska. Este aztán mindig összejön a család, és akkor ott vacsorázunk, énekelgetünk. Nálunk már évek óta ez a szokás.

BANCSÓ EVELIN

A karácsonyi felkészülést már időben el szoktam kezdeni. Mindig jóval előtte kigondolom, kinek mit vegyek, és persze azt is kíváncsian várom, kitől mit kapok.

Szeretek süteményeket készíteni, így az ünnep előtt mindig nagy sütkezés folyik. A karácsonyfát mindig a családdal közösen díszítjük fel, ilyenkor összegyűlik az egész család, és megajándékozuk egymást.

TAKÁCS DORISZ, MARTONOSI ZSAKLIN, GYURASITS ÁKOS

„A karácsony azzal kezdődik, hogy megvesszük a díszítőket, meg a karácsonyfát” – mondta el Dorisz, de Ákos azonnal ki is

javította: „A karácsonyfát nem úgy veszik, hanem a Jézuska hozza” – aztán így folytatta: „mi úgy készültünk a karácsonyra, hogy csináltunk narancsokat, amikbe fahéjat böködtünk, és a csillagokat is feltettük. Az adventi koszorún meggyújtottuk az első gyertyát.” Zsaklintól pedig megtudtuk, hogy egy babát kér karácsonyra.

Összeállította: Csikai Gábor

Az Anyatejes Világnap ünneplése

Az előadó Szabó Imréné (álló) és Szabó György Lászlóné (ülő) csapodi védőnők

A műsort adó ovisok

Könyben hagyománya van az Anyatejes Világnap alkalmából szervezett ünnepségnek, amelyet az idei évben szeptember 18-án tartottunk. Meghívott vendégeink a településen élő várandósok, a 0-2 év közötti gyermekek és szüleik. Védőnők számára kiemelt feladat a természetes táplálás szorgalmazása. A rendezvény lehetőséget biztosít arra, hogy ünnepélyes keretek között is felhívjuk az édesanyák figyelmét az anyatejes táplálás hasznosságára.

Szabó György Lászlóné csapodi védőnő előadásában hangsúlyozta a 6 hónapos korig tartó kizárólagos szoptatás fontosságát. Részletesen beszélt az anyatej kedvező összetételéről, betegségmegelőző szerepéről, a csecsemők igény szerinti szoptatásáról és a szoptatás édesanyákra gyakorolt kedvező hatásairól.

A védőnői rendszer 2015-ben centenáriumát ünnepli. Magyar Örökség díjas és hungarikum. Ebből az alkalomból felidéztek a kezdeteket: a Védőnői Szolgálatok elődjének az Országos Stefánia Szövetségnek a megalakulását, célkitűzéseit, az elért eredményeket. A 100 évvel ezelőtt megfogalmazott feladatok jelentős része ma is fő irányvonala a védőnői munkának.

Könyben 15. alkalommal szerveztem meg az anyatejes világnapi ünnepséget. Ennek apropóján múltidézésre vállalkoztam. A korábbi rendezvényeken készült fényképek vetítésével emlékeztünk az eltelt másfél évtizedre. A könyi *Tündér-tavi Óvoda nagycsoportosainak* lelkes éneklése, körjátéka megalapozta a jó hangulatot. Táncra perdültek a legkisebbek is.

Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik segítségemre voltak az ünnepség megszervezésében, lebonyolításában.

Szabó Imréné védőnő

Az Anyatejes Világnapi ünnep résztvevői

Édesanyák a gyermekeikkel

A Piros Rózsa Nyugdíjas Klub egy éve

Fellépés a Rábaközi Nyugdíjasok II. Kulturális Seregszemlájén.

Községünk egyik legjelentősebb és legnagyobb taglétszámmal rendelkező civil szervezete a Piros Rózsa Nyugdíjas Klub. A klub életéről annak vezetője, Horváth Tihamérné számolt be:

– Klubunk kétheti rendszerességgel tartja összejöveteleit a faluházban, de ezen kívül is igyekszünk sok, tartalmas programot kínálni tagjainknak. Hagyományos programjaink a nőnapra és az anyáknapra is vonatkoznak, ahol köszöntjük klubunk tagjait. Ezeket a rendezvényeket az önkormányzat támogatja, anyáknapján virággal is kedveskedtek nekünk. Októberben zajlott le a klub öregek-napi rendezvénye. Megtartottuk szokásos karácsonyi ünnepségünket is, ahol egy kis süteményt és forrált bort kínálva versekkel és énekekkel megemlékeztünk a közelgő ünnepről. Különleges esemény volt

klubunk életében, hogy egyik tagtársunk 60. házassági évfordulóját ünnepelte. Rigó Lászlót és feleségét Rigó Lászlóné Erzsébet néni verssel, énekekkel köszöntöttük a jeles alkalomból.

Igen színesek voltak az idén, egyéb, nem ünnepi jellegű programjaink is. Júniusban kirándulni mentünk: az útvonal Székesfehérvár-Siófok-Somogyvamos-Tihany volt. Októberben Budapestre látogattunk, ahol jártunk a Parlamentben, Vajdahunyadvárban és a Várkertbazárban valamint megtekintettük a Tropicariumot is. Hagyományossá vált az Adventi kirándulás is, idén decemberben Sopronban jártunk.

A klub rendszeresen részt vesz a község rendezvényein nézőként és közreműködőként egyaránt. Tagjaink rendszeresen látogatják a faluház kulturális

programjait, a község nagyobb rendezvényeit pedig munkánkkal és fellépéseinkkel is segítjük. A Bikafesztiválon már évek óta klubtagjaink sütik a lángost, amit mindig nagyon szeretnek és várnak a helyiek. A néhány éve alakult kórusunk is rendszeres szereplője lett a helyi eseményeknek. Felléptünk a falunapon, valamint az időseknapi rendezvényen is, ahol az önkormányzat és az IKSZT által szervezett színvonalas programokon tagságunk is szép számmal képviseltette magát. Az énekkar fellépett idén a Rábaközi Nyugdíjasok II. Kulturális Seregszemlájén is szép sikert aratva.

Kiváló kapcsolatokat ápolunk más községek nyugdíjas klubjaival is. Februárban a szlovákiai Lúcs nyugdíjasait láttuk vendégül a faluházban egy vacsorára, míg júniusban és augusztusban mi látogattunk Markotabödögére, illetve Bányaszóvátra, majd októberben a lúcsi vendégei voltunk egy zenés, vidám összejövetelre. Az évet ugyancsak közösen ünnepelve, a Bányaszóváti Borostyán nyugdíjasklubbal búcsúztatjuk december 29-én.

Ezúton is szeretném megköszönni az egész éves támogatást Köny Község Önkormányzatának és Képviselő-testületének, valamint mindenkinek, aki részt vett rendezvényeink megszervezésében. Külön köszönetemet szeretném kifejezni a Tündér-tavi Óvodának: óvodásaik szerepléseikkel színesítették anyáknapra és karácsonyra műsorunkat.

Csikai Gábor

Látogatás a parlamentben.

Piros Rózsa Nyugdíjas Klub.

Sportos és autómentes nap

2015. szeptember 22-én első alkalommal rendezték Kóny községben a „Sportos és autómentes nap”-ot.

Az autómentes nap jelmondatai magukban foglalták azokat a programokat, amelyeknek célja a környezettudatosságra, a felelősségteljes közlekedésre való nevelés, mint például a „Bringázz a suliba”, „Guruljunk együtt! Motor nélkül kereken”. A programok elsősorban a gyerekekhez szóltak. A lebonyolításban közreműködött a helyi óvoda, általános iskola és Kóny község körzeti megbízottja, az önkormányzat valamint a Szociális és Gyermekegészségügyi Alapszolgálati Központ.

Felvonulás, vetélkedők, kerékpáros akadálypályák színesítették a napot, aminek méltó befejezéseként Kangoo Jumps – Hudy Andival és Béres Alexandra Fitness Világbajnok mozgatta meg a kicsiket és nagyokat egyaránt.

Egészségnap

Október hónap az egészség jegyében telt el, immáron hagyományként szervezte a Szociális és Gyermekegészségügyi Alapszolgálati Központ október 17-én az Egészségnapot.

A meghirdetett szűrővizsgálatok mellett számos újdonság is várta az érdeklődőket.

Vérnyomásmérésre, vércukorszint-mérésre, koleszterinszint-mérésre, prosztataszűrésre, látásellenőrzésre, allergia vizsgálatra, bőrgyógyászati tanácsadásra, szájhigiéniai tanácsadásra volt lehetősége a több mint 120 látogatónak. A Zepter képviselői által bemutatott termékek az egészségtudatos táplálkozást hivatottak népszerűsíteni, emellett kecske és tehéntejből készült termékek kóstolására és megvásárlására is volt lehetőség.

Aki felfrissülésre vágyott igénybe vehette a talpmasszázs, frissítő masszázst és a népi természetes gyógymódok által nyújtott lehetőséget; a csontkovácsolást. A népszerű Flabélos gépet az egészségnap ideje alatt ingyenesen igénybe vehették az érdeklődők. A programok jó hangulatban, gördülékenyen zajlottak, s bízunk benne hogy a rendezvények üzenetei mindenkire elértek és újabb kónyi hagyományokat tudunk teremteni.

HUMORZSÁK

- EMLÉKEZZÜNK MOSOLYOGVA •
(Enzsöl Imréné Aller Piroška)

Ezek az események is decemberhez, Adventhez kapcsolódnak. Mindkettőt Édesapámtól, Aller Jánostól hallottam. Az 1920-as években történtek.

Akkoriban az volt a szokás, hogy Miklós napján este ijesztő maskarába öltözött fiatal legények mentek a házakhoz, ahol Miklós nevű férfi lakott – köszönteni. Az egyik portánál éppen disznóölés volt, amikor nagy lánccsörgéssel, lábdobogással megerkeztek a gádorba.

A feleség éppen kilépett a konyhaajtón, meglátva a rémségeket, elkiáltotta magát:

– Jézus Máriám, rablók!

Na, több se kellett a házigazdának, el kezdte kergetni a rablónak vélt köszöntőket.

Azok egy darabig futottak, de aztán megálltak, és az egyikük megszólalt:

– Miklós bátyám, Miklós van!

Miklós bátya megtorpant, néhány másodperc elteltével nyomdafestéket nem tűrő cífrákat mondott, majd nemes egyszerűséggel közölte:

– Ha hazamegyek, agyoncsapom az asszonyt!

Persze mindebből semmi sem lett, együtt mentek haza a köszöntőkkel, és az asszony segítségével megvendégelte őket.

* * *

A következő történet az adventi ostordurrogatáshoz, csördítéshez kapcsolódik.

Az Öregutcai /a Rákóczi utca Plébániától a Hany felé eső része/ legények a Kisutcaiakkal megerősítve a Hanyszélen csördítettek.

Az utca kifli formájú. Hajlatában állt – ma üres telek – vitéz Burza Árpád tábornok hatalmas háza. Ha a Hanyszélen megszólaltak az ostorok, a házon elég tisztességesen rezegtek az ablakok, az erős hangról nem is beszélve. A tábornok ilyenkor feldúltan kisetett az utcára és torka szakadtából ordította:

– Ne cserdítíts!

Ilyenkor pár percig csönd volt, aztán kezdtek előlről.

Na, akkor riadóztatta az Öregúr a csendőröket, akik megkergették a legényeket.

Elhallgattak az ostorok – de csak másnap estig. Akkor folytatódott a tábornok és a legények „csatája”. Nem kérdés, hogy kik győztek.

„Soha sem ismertem lehetetlent”

• Beszélgetés Kondor Gáborral, a London Angels vezetőjével •

Két és fél évvel ezelőtt indult útjára Nagy-Britannia egyetlen kizárólag magyar játékosokat foglalkoztató kézilabdaklubja, a London Angels, mely azóta komoly sikereket ért el. A csapat megálmodója és szervezője a Könyből kivándorolt Kondor Gábor. Neki tettük fel kérdéseinket személyes élményeiről, valamint a csapat múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

• Először egy rövid bemutatkozással kezdjük azok kedvéért, akik esetleg nem ismernek: hogyan kötödsz Könyhöz?

Nagyon sok szállal kötődöm szülőfalumhoz, hiszen édesanyám és nevelőapám itt élnek. Ide jártam általános iskolába, a helyi csapatban pedig fociztam régen. Tagja voltam az Erkel Ferenc Énekkarnak, és szép emlékek fűznek a templomi pástorjátékhoz, melyekben többször szerepeltem. Igen, ez vagyok én, Kondor Gábor.

• Honnan ered a kézilabda szeretete?

A kézilabdát főiskolás koromban kezdtem megszeretni és játszani is, mivel kis falunkban férfi kézilabdacsapat híján erre nem volt lehetőség. Szegeden azonban közelebről is megismerkedhettem a profi kézilabda körülményeivel. A Pick Szeged meccsein nagyon sokszor ott voltam, illetve mivel csoporttársam és barátaim is a Liss Hódmezővásárhely csapatában játszottak, oda is mindig ellátogattunk. De az igazi alkalmak azok voltak, mikor a Győri ETO jött a Viharsarokba: azokat a meccseket sosem hagytam ki.

• Hogyan, milyen célokkal érkezted Angliába, Londonba?

Igazából nyelvtanulás céljából érkeztem Londonba, aztán egy rövid időt Oxfordban töltöttem, majd visszatértem a fővárosba. Immáron 4 és fél éve élek itt kint.

• Honnan jött a londoni magyar kézilabdacsapat ötlete?

Az utóbbi időben a népvándorlás Magyarországról Angliába elég látványossá vált. Míg 5 éve alig lehetett magyarokkal találkozni, ma már nagyon vigyázni kell az embernek, mit mond például a buszon, mert legalább 4-5 magyarral biztosan együtt utazik. A legújabb információk szerint majd félmillió honfitársunk él kint Angliában. Ez adta az ötletet, hogy először a női csapat szervezésébe belekezdjek, hiszen ha már ilyen sokan vagyunk, akkor miért ne lehetne akár egy egész csapatot összeállítani csak magyarokból? Ez immáron kétszeresen sikerült, mert egy férficsapatot is útnak indítottam.

• Hogyan toboroztad a játékosokat, mik voltak a csapat megalakulásának első lépései?

Az első lépések a csapattagok keresése volt. Facebookon, keresztül kezdtem el írni minden Londonban élő magyar hölgynek. Egy névnapár segítségével haladtam előre ABC sorrendben, de sokáig nem jutottam,

mert pár ezer levél kiküldése után az E betűnél tartva már találtam 10-12 lányt, aki érdeklődött a sport iránt. Ezután magyar nagyobb facebook-portálok megosztották kérésemet és csak úgy özönlöttek a jobbnál jobb játékosok.

• A csapat gerincét Angliában dolgozó magyarok adják. Hogyan lehet összeegyeztetni a munkát az edzésekkal és a mérkőzésekkel?

Igen, ebben a csapatban csak olyanok játszanak, akik folyamatosan itt élnek kint. Játékosaink főként Londoniak, de a fiúk között akad olyan is, aki Birmingham vagy Southampton mellől járt edzésre, ami már majdnem 2 óra távolság kocsival. Ráadásul sokan a vendéglátásban dolgoznak heti hat napon át, így nagyon nehéz összeegyeztetni az edzéseket és a meccset. Ilyenkor bizony a munkahellyel kisebb kompromisszumot kell kötni, hogy a rohanó életünk mellett jusson idő a kézilabdára is.

• Mekkora az érdeklődés Angliában a kézilabda iránt, milyen a sportág presztízse?

Egyre jobb a sportág megítélése, különösen azóta, hogy az EHF csoport tagjaként a bajokság első néhány helyezettje részt vehet a nemzetközi kupában.

• Melyek voltak a legfontosabb mérföldkövek a csapat életében?

Igazából sok ilyen mérföldkövet említhetnék, mert minden egyes momentum

meghatározó volt a csapat életében. A Brit Strandkézilabda bajnoki cím volt talán a legelső, valamint az, hogy rögtön indulásunk évében veretlenül nyertük meg a másodosztályt és a liga kupát is. Így természetesen az első osztályba jutottunk, ahol sikerült bronzérmeket szerezniük és megvédtük a strandkézilabda bajnoki címet is. Most pedig, hogy már a férfiscsapat is megalakult, remélhetőleg ők is ilyen utat fognak bejárni.

• Melyik volt számodra a London Angels legemlékezetesebb mérkőzése?

Mindenképpen a Szkopjei EHF Challenge Kupa mérkőzésünk. Már az is nagyon nagy teljesítmény volt, hogy két és fél éven belül eljutottunk európai porondra. E rövid idő alatt felépítettem a 201. legrangosabb klubot Európában és ez a munka itt, ezen a mérkőzésen teljesedett be. Aki járt már Szkopjében, a Vardar csarnokában, az tudja miről beszélek. Már nézőként is felejthetetlen élmény egy itteni mérkőzés, de edzőként meg pláne. Igaz, hogy a női szakosztályt már Szántó Andrea kolleginám irányítja, mert én a férfiakkal foglalkozom jelenleg, de mindenképpen azt mondhatom, hogy a HC Vardar – London Angels meccs volt eddig pályafutásom csúcspontja

• Mik a jövőbeli tervek, meddig növekedhet a London Angels?

Mivel a magyarok száma egyre csak nő, így a klub is folyamatosan fejlődhet. Két szakágban 5 csapatban és 4 szatelit klubban folynak utánpótlásképzések, ezért nagyon összetett feladat ezt a klubot irányítani. Soha nem ismertem lehetetlent, így bármekkora kihívás jön az életemben, most már tudom, mindig merni kell álmodni. A sikerért tenni kell nem is keveset, és bár nagyon sok lemondással jár együtt, higgycétek el nekem: megéri. Ezért szeretnék edzői, technikai vezetői, vagy utánpótlás edzői feladatokkal foglalkozni a későbbiekben remélhetőleg magasabb szinteken is. Hosszú még az út, de tudom, hogy a kitartó és kemény munkának mindig van eredménye. Én ezért élek és küzdök nap mint nap.

Munkához sok sikert kívánunk!

Csikai Gábor

KÉZILABDA SE KÓNY

A kónyi Kézilabda SE az elmúlt néhány évben átalakuláson, változásokon ment keresztül, amely mind a vezetést, mind a csapattagokat, mind pedig magát a játékot érintette. A játékosok és vezetők közös döntése alapján a csapat az akkoriban megfogartkozott játékosállomány és a sikertelen igazolási kísérletek miatt nem vállalta a 2014/2015-ös Győr-Moson-Sopron megyei II. osztályú kézilabda bajnokságban való részvételt. Így 2014. szeptembere óta csapatunk az utánpótlás nevelésére és fejlesztésére koncentrált. Nagyon sok kónyi fiatal, továbbá néhány vidéki diák is csatlakozott a csapathoz, akik mindannyian nagyon kitartóak, időt és energiát nem sajnálva járnak el az edzésekre. A csapat jelenlegi összetétele és létszáma a nyár folyamán vált véglegessé, jelenleg 19 fő. Habár az előző bajnokságból kimaradtunk, a folyamatos tréning mellett kézilabdatornákon is részt vettünk Koroncón és Nyárasdon, ahol III. helyezést értünk el.

A kézilabda iránti alázat és szeretet, valamint a sok lelkes fiatal miatt 2015. szeptemberében közösen úgy döntöttünk, hogy elindulunk a 2015/2016-os megyei kézilabda bajnokságban, amely „A” és „B” csoportból áll. Csapatunk jelenleg az „A” csoportban a 7. helyen áll 6 lejátszott mérkőzés után.

Játékunkat nemcsak a fiatalok rutintalansága, az összeszokottság hiánya nehezíti meg, hanem az is, hogy idén összevonták a megyei I. és II. osztályt. Így olyan csapatokkal is meg kell küzdenünk, akik magasabb szintű, tapasztaltabb, rutinos játékosokkal rendelkeznek.

Annak érdekében, hogy minél jobban szerepelhessünk, és jobb eredményeket érjünk el bajnokságban, a korábban heti egyszeri edzés kiegészült még egy alkalommal, így már csütörtök délután és péntek este is kézilabdázunk a helyi tornacsarnokban. Az edzéseken és a meccseken is használjuk a támogatóktól kapott pénzből vásárolt sportfelszereléseket és sporteszközöket, többek között a kézilabdákat, jelölő mezeket, térdvédőket.

Jövőbeni terveink között szerepel a csapat felszereltségének további javítása: a sporteszközök és sportfelszerelések bővítése, ami új mezgarnitúra beszerzését jelentené. A következő években is részt kívánunk venni a megyei kézilabda bajnokság küzdelmeiben. Bízunk benne, hogy az ehhez szükséges támogatásokat a jövőben is megkapjuk, illetve hogy a játékosok – különösen a fiatalok – kézilabda iránti érdeklődése és kitartása megmarad. Természetesen célunk, hogy néhány év múlva újból bajnokcsapat legyünk!

A Kézilabda SE Kóny csapatának tagjai:

Kapusok: Mészáros Noémi, Dömötör Dorka

Mezőnyjátékosok: Bognár Alexandra, Büki Judit, Göncz Marietta, Horváth Kitti, Horváth Petra, Horváthné Csonka Gabriella, Kondor Alíz, Nagy Brigitta, Nagy Dorina, Nagy Edina, Sente Alexandra, Sente Olívia, Termeczky Fanni, Termeczky Kata, Tóth Gáborné, Varga Noémi, Varga Péterné Horváth Borbála

Ezúton szeretnénk megköszönni a felkészülés és a meccsek során tapasztalt mindennemű biztatást, segítséget minden kedves szurkolónak, támogatónak!!!

Göncz Marietta

Adventi várakozás

Az *Advent* (adventus- latin eredetű szó: jelentése *eljövetel, megérkezés*) tágabb értelemben a reményteli várakozás, a lelki készülődés ideje.

Az advent liturgikus szövegei részben az Ótestamentum messiásváró hangulatát igyekeznek felkelteni, részben pedig Jézus Krisztus második eljövételére utalnak.

Az adventet nyitó ünnepség fontos része az adventi koszorú. A karácsonyra készülődés és várakozás jegyében gyűjtöttük meg az adventi koszorú első gyertyáját, azt kívánva, hogy járja át szívünket – hívőkét és nem hívőkét egyaránt – a családban, a baráti körökben, az élet sok-sok közösségében, az egymás iránti szeretet tisztelet és boldogság érzése.

Hagyomány intézményeinkben a *Mikulás érkezése*, a legkisebbek (bölcsődések), az óvodások és iskolások nagy szeretettel várják. Ezzel egyidőben díszterünkön is megjelent a rénszarvas szánon utazó Mikulás. Aki éppoly szeretettel várja a gyerekeket, mint ahogyan a gyerekek Őt.

December 13-án a középső csoportos óvodások látogatták körbe közintézményeinket, a *Lucázás* hagyományait követve. Termékenységet, gazdagságot, bőséget kívánva köszöntenek be, fölszerelésükhöz tartozott a szalma is.

Rigmusaikból egy kis ízelítő:

Ennek a gazdának annyi dísznója legyen, mint egy ház, akkor szalonnája, mint a mestergerenda, annyi zsúrja, mint kútban a víz, annyi tőpörtője, mint Dunában a fűvény.

Aztán minden rigmus után jött a refrén:

Luca, luca, kity-koty,, kity-koty,/ gelegénye kettő, három,/ száraz körtét várom! Majd meglátom mit adtak, Amit adtok, elveszem,/ van tarisznyám, elteszem./

Immár évek óta rendezzük faluházi adventi ünnepségünket, az óvodások- iskolások, zeneiskolások és az Erkel Ferenc Énekkar közreműködésével. Ebben az évben december 20-án. A műsor után gyűjtjük meg a *negyedik adventi gyertyát* a Dísztéren. A felállított pavilonokban pedig egy kis forraltboros, teás vendéglátás melegíti fel az ünnepre készülők szívét.

A gyermekek betlehemünk lelelkesebb csodálói.